

[Thor Pedersen]

og at vi så herefter løbende kan lovgive, efterhånden som de forskellige delproblemer bliver fremlagt. Umiddelbart lyder det som en god idé, men de delemner, som rides op i lovforslagets § 1, stk. 2, hænger jo sammen. Hvordan skal vi så kunne lovgive for dem hver for sig?

Jeg må sige, at jeg foretrækker indenrigsministerens fremgangsmåde med at fremlægge en lovgivning i efteråret om oprettelse af et etisk råd og samtidig komme med nogle tilkendegivelser om, at der er visse ting, vi vil lovgive imod, f.eks. hvor der er tale om kloning og om fremstilling af mosaikindivider.

Der er dog én ting, som vi godt kan være enige med socialdemokratiet om. Det er, at der skal være størst mulig åbenhed om arbejdet, både når det drejer sig om at informere offentligheden som sådan, og når det drejer sig om information af folketingets medlemmer. Derfor skal det også være sådan, at det etiske råd løbende informerer om arbejdet og mindst en gang om året kommer med en rapport til folketinget.

Sammensætningen af det etiske råd er meget vigtig for venstre. Vi mener ikke, at der skal være paritet, sådan at der kommer til at sidde lige mange læger, videnskabsmænd og lægfolk. Vi ønsker så mange almindelige mennesker med i dette råd som muligt. Så må eksperterne komme og forelægge deres ønsker i det etiske råd på en måde, som vi alle kan forstå. Det er også vigtigt, at der kommer en ligelig fordeling af mænd og kvinder.

Lad mig til slut sige et par ord om den model, som går ud på, at kommissionen skal nedsættes under folketinget. Jeg synes nok, at det bryder med traditionerne. Jeg kan ikke finde eksempler på, at der tidligere har været råd eller kommissioner uafhængige af regeringen og direkte under folketinget. Det forekommer at være en mystisk konstruktion, hvor folketinget nedsætter en kommission, der derefter skal fremkomme med forslag til eventuel lovgivning over for en minister, altså uden om folketinget.

Med en sådan konstruktion kan man med rette spørge: hvor ligger egentlig ansvaret? Hvem skal stilles til ansvar, hvis der ikke sker noget? Ja, det kan ikke være regeringen; den bliver så dejligt ansvarsfri, og det er vel ikke hensigten? Jeg synes, det er vigtigt, at vi har en minister, som vi kan pålægge ansva-

ret. Venstre kan bl.a. derfor ikke anbefale det foreliggende forslag.

Alice Faber (SF):

Det var dog nogle underlig sure opstød, der kom fra de borgerlige om dette emne, som vi alle sammen er meget enige i der skal laves nogle regler for. Jeg tror, at det problem, socialdemokratiet er røget ind i, er, at man er kommet til at kalde det en kommission. Hvis man havde kaldt det et udvalg, tror jeg, at forslaget havde fået en helt anden modtagelse, og derfor vil jeg hermed straks foreslå socialdemokratiet at døbe det om til et udvalg eller et råd. Derved følger det måske også det, indenrigsministeren lagde op i tre eller fire linjer i redegørelsen; i hvert fald var det meget sparsomt omtalt i redegørelsen. Da indenrigsministeren fremkom med udtalelser om, at hun selv havde stillet et forslag, tænkte jeg: hvad er nu det for et forslag? Men det var altså disse få linjer i redegørelsen.

Men jeg vil gerne rose socialdemokratiet, fordi det har fremsat dette forslag. Jeg synes ikke, det er helt tip-top – det skal jeg ikke lægge skjul på – men jeg synes, det er vigtigt, at vi kommer i gang og finder ud af at få nedsat et råd, som kan følge udviklingen og rådgive om de regler og den lovgivning, vi skal lave. Der er mange store problemer, ikke mindst af etisk art, men dem var vi igennem under debatten den 10. april, så dem skal vi ikke ind på nu igen.

Jeg mener, at socialdemokratiet er kommet langt omkring i kommissoriet. Et kommissorium kan jo ikke være så konkret, men vi er meget godt tilfredse med kommissoriet, som det er beskrevet i § 1, stk. 2.

Vi er også meget glade for det, der er nævnt i stk. 3 om, at kommissionen hele tiden skal være rede til at tage nye emner op netop på dette område, hvor der hver eneste dag dukker en ny sag op, som forskrækker os alle sammen.

Derimod synes jeg, der er problemer i forbindelse med udvalgs sammensætningen. Vi er enige i, at man skal prøve at lave en konstruktion under folketinget, og vi ved godt, at der er problemer i forbindelse med det, men så må vi løse dem. Det kom også frem under debatten den 10., at det var en konstruktion, som flertallet kunne gå ind for. Den sam-